

EA40973

Publud.

I

54-5939

Синдматкеон.

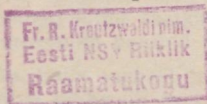
С. С. С. К.

Lemmik-laulud

Laulu- ja tantsu-
armastajaile

Kogunud : Osv. Veetla

I

EA 40973

TARTUS, 1939 a.

Ar 939
Lemmik

Kat. nr.
156

8-192

M. HERMANNI TRÜKK TARTUS 1939

Lemmiklaulude pääladu
Kivi tn. 54,1, Artur Elbe

I Moodsaid rahvalaule.

1. LAPSEPÕLVE KODU.

Seal, kus rukkiväli lagendikul heljub.
Kõrge kuusik kohab mäenõlvakul,
Väike majakene maantee ääres seisab —
Lapsepõlve-kodu oli seal kord mul.

Palju päikest oli seal ja palju lilli,
Rõõmsalt mängisin ma lehis puude all.
Kaunis mälestus, mis mul neist päevist jäänud
Seisab kustumata hinges sügaval.

Nüüd ma vanaks jäänd ja mälestusis elan.
Noorepõlve unistusteriigis veel.
Mis kord lapsemeeli avatelles täitis,
Seisab vanalt selgest vaimusilma ees.

Kodus oli kõik, mis ihaldasin iial,
Ehk küll hiljem mõistsin seda hinnata ;
Sealt mu vanemad mind saatsid eluteele
Nüüd nad murumulda pandud puhkama.

Ja mu neiu, kelle sarnast teist ei ole
Minu noorepõlve päike oli ta.
Nüüd ta uinub vaikselt külmas hauakünkas,
Mina rändan ilmas ümber üksinda!

Tahan kojujõuda, võtan reisikepi,
Kuid mu õnnemaa on kaduv pettepilet;
Kaugel kõigest, mis mul armas, läen ma hauda.
Pole õnne leidnud ilmas kusagilt.

Kaugel võõrsil olles kannavad mind mõtted
Jälle kalli kodu poole tagasi.
Ehk küll palju pikki aastaid mööda läinud —
Lapse-kodu ei kao meelest iialgi!

2. ARMASTAN . . .

(Viisil: Sügise hommik, nii niiske ja vilu.)

Armastan sügise tumedaid pilvi,
Armastan metsade kohina häält,
Armastan tunnetest täidetud silmi,
Armastan pilkuseid valusaid säält!

Armastan seda, kui langevad lehed,
Oksade halastust sumedal ööl.
Seda, kui vilguvad üksikud tähed —
Mõõtmata kauguste — lõputa teel!

Armastan tormi käes murduvad õisi,
Lindude lõpuviit lõunamaa teel
Armastan kirgede tugevaid kõisi
Veriseid pisaraid tormisel teel!

Nooruses armastan kõike, mis kutsub,
Kõiki, mis kadumas aegade raal.
Mitte, et süda neid omale ihkab —
Ainult, et elada mõlemil maal!

Armastan siiski ka nooruse tujü,
Ülistan jõudu ja lõõmavat tuld.
Ülistan purpurset armastuskuju,
Mida 'või kaaluda maapealne kuld!

3. HELE TÄHT.

Hele täht sa vaikselt vilgud,
Sinetavast taevast pilgud,
Ära peida minu eest
Oma lahket silmakest.

Sinu juurde üles sõuda
Sooviksin siit ilmast jõuda,
Sealt siis armsamale ma
Paistaks hele tähena.

Ära otsi õnne ilmast
Iialgi sa sinisilmast,
Ära otsi õnne sealt,
Mis nii vaga näha pealt.

Sügav sinisilma sära
Südamest viib rahu ära —
Õige õnn ei asu all,
Vaid on kõrgel üleval.

Sinu juurde üles sõuda
Sooviksin siit ilmast jõuda,
Sealt siis armsamale ma
Paistaks hele tähena.

Paistaks üle uinva ilma
Kallimale sinisilma,

Õure laugelt peletaks,
Oma armu seletaks.

Eestistanud J. Mägi:

4. AEG KAOB KIIRELT . . .

Aeg kaob kiirelt, ligemale liigub
Meil' vaiksel sammul lahkumise tund.
Su elupaat pea kaugeil laineil kiigub
Ja sõprusringist näed sa vaikelt und,
Aeg kallis on, sest iialgi
Ei tule ta sull' tagasi!
Nüüd kõigile veel: elagem hästi:
∴ Me vendiks jääme igavesti ∴

Nii kaob õnn, kui metsik elulaine
Ta kõrgelt lööb ja alla vahutab;
Mis armastand, ei seda sina vaene
Nüüd enam näe, aeg sellest lahutab.
Kätt andes, sõber sõbrale.
Head õnne! hüüdis järele
Me loodame, et lahkumine
∴ On veel kord jälleenägemine! ∴

5. EMASÜDA.

Üks paigake siin ilmas on,
Kus varjul truudus, arm ja õnn;
Kõik, mis nii harv siin ilma peal,
On pelgupaika leidnud seal.

Kas ema südant tunnend sa?
Nii õrn, nii kindel muutmata,
Ta sinu rõõmust rõõmu näeb,
Su õnnetusest osa saab

Kui inimeste liikuvat
Au, kiitust, sõprust tunda saad,
Kui kõik sind põlg'vad vihkavad,
Kui usk ja arm s'ust langevad.

Siis ema süda ilmsiks lä'eb,
Siis veel üks paik sull' üle jääb.
Kus nutta julged igal a'al —
Truu kindla ema rinna na'al.

Mõnd kallist südant kaot'in,
Mis järel' nuttes leinasin
Aeg andis teise tagasi;
Ei ema südant — iialgi!

L. Koidula.

6. ÖÖBIKU SURM.

Jumalaga kohav laani,
Jumalaga ilus ilm!
Jumalaga lahked laulud,
Laulja rind on varsti külm.

Oh, küll oli ilus laulda,
Õieaega kuuluta!
Leinas, õnnes laulu sisse
Ise ära sulada!

Aga torm ei sallind laulu,
Tegi haiget minule, —

Haiget teha on ju kerge
Vaesel' laululinnule

Jumalaga pikkamisi
Vaiksemaks jääb minu rind!
Jumalaga koidupuna
Suud veel andes saadab mind!

Anna Haava.

7. KUI KALLIST KODUST LÄKSIN. . .

Kui kallist kodust läksin
Ma kurvalt kaugele,
Siis ütles kase varjul
Mull' hella neiuke:
„Nii selge kui see allik
On minu armastus,
Siit käib küll õhtu õhul
Su järel igatsus!“

Ma nägin mõnda kaske
Ja mõnda allikat;
Ma nägin mõnda neidu
Mull' naeratelevat:
Ei olnud kask ei allik
Nii armas ometi,
Ei vaadand võõras neiu
Nii õrnalt iialgi.

Kui kaugelt jälle koju
Ma rõõmul rändasin
Ja allikat ja kaske
Ma jälle tervitin:

Kask oli ära kuivand
Ja allik mudane :
Mu neiu oli läinud
Ju teise kaenlasse.

Dr. M. Veske.

8. TÄHEKENE.

Tähekene, miks sa vilgud,
Miks sa nõnda virvendad.
Sinu püsimate pilgud
Hingesse mull' tungivad !

Kui on vabad õhtu tunnid,
Sind mu silmad otsivad.
Sa mind igatsema sunnid,
Oma juurde meelitad !

Oma viimsel eluõhtul,
Sinu pääle mõtlen ma
Oma viimsed õhkamised
Sinu poole saadan ma !

9. LEHTEDES KAHIN . . .

Lehtedes kahin, salalik sahin
Kevade mängul tuulede hood.
Mägedest alla, jõgedest valla
Ruttavad merre vahused vood.

Tuksu mu süda, kuulata, seal
Kaebades kaob pasuna hääl

Kalamees mängib, kaugele kõlab
Lauluviis orus, mäel.

Süda mul lõhkeb! Oh, kuis veel kõlas
Viimast kord hellalt armsama hääl.
Südames valu, armsamast kahju,
Suu suruksin ta huultele ma.

Õilmetes seisis võsa ja niit,
Ööbik see laulis lustilist viit.
Kalamees mängib, kaugele kõlab
Lauluviis orus, mäel.

Rootsi rahvalaulu j. A. Alver.

10. TULE ÄÄRES . . .

Tule ääres istun mina,
Õhus lendvad sädemed,
Öösel keegi meid ei sega.
Kõik on vaikne, vagane.

Mäleta, oh armas peiu,
Neiut, kes sind armastab.
Kui su süles teine neiut
Lauluga sind lõbustab.

Armas peig, nüüd lahkun mina,
Laia ilma rändama.
Mälestuseks kingin sulle
Suudluse nii palava!

S. Lipu sõnad.

11. EMAJÕE LAINETEL.

Kuu kumab kullala, säääl taeva telgil,
Emavoog virvendab hõbesel hõbesel helgil.
Lainetel liigume, lustil me laulame :
Kodumaa kuldne, kodumaa kuldne !

Kui hella emake, näen sinu kallast,
Õitsvaid säääl õiekseid murude vallas.
Õhtuse ehaga, lainetel laulan ma :
Kodumaa kuldne, kodumaa kuldne !

Üks õis säääl kalda pääl, kaunim on kõigist
Jume tal heledam koidugi läigist.
Ema'kse lainte pääl, hüüab mu laulu hääl :
Kodumaa kuldne, kodumaa kuldne !

12. SÜGISEL

Juba kase ladvalt lehed langvad,
Kõle tuul käib üle kesamaa —
Aasta kellal rõõmu hääl on lõppend :
Viimseid tunde hakkab lööma ta

Kena päike, kas sa väsind oled ?
Pikkamisi pääd seal tõstad sa,
Kurvalt oma laste pääle vaatad —
Sügise neid riisund armuta.

Kõrged pilved, nagu hirmust aetud,
Üle maa ja mere lendavad :
Kure hääled haledasti hüüdvad —
Kodu poole nemad tõttavad.

Kodu poole! Kodu — magus sõna!
Süda kannata! Ei sinagi
Kaua enam oota! Kodu poole
Kutsub Isa sind ka viimati!

L. Koidula.

13. SIIDILIPP.

Siidilipp ja hõbepurjed,
Kuldne laev läks merele, vallera!

Laeval olid noored mehed
Keda hüüti madrusteks, vallera!

Lained laeva kandsid randa,
Ankur lasti meresse, vallera!

Sinna tuli ilus neiu
Oma venda otsima, vallera!

„Noored mehed, kenad mehed
Olete mu venda näind?“ vallera!

„Neiukene, noorukene
Kuidas vend sul välja näeb?“ vallera!

„Vennal olid sinisilmad,
Lokis juus ja kübar peas,“ vallera!

„Ütle, kena neiukene,
Mida annad leidjale?“ vallera!

„Esimesel' leidijale
Annan siid rätiku, vallera!

Teisele ma leidijale
Annan kuldse sõrmuse, vallera!

Kolmandale, kenamale,
Annan iseenese, vallera!

Tahan talle eluaja
Olla purjepesija,“ vallera!

Ja siis noored mehed läksid
Merel' rõõmsa lauluga, vallera!

Rahvalaul.

14. NEIU NII LÕBUS . . .

Neiu nii lõbus, nii lahke ja noor
Ütles: „Ma armastan sind!“
Lahkesti laulis siis lindude koor,
Kergesti kerkis mu rind.

Lõpmata kiirusel mööda läks aeg,
Armastus endiseks jäi
Rõõmsasti laulis siis lindude koor:
Taevas ka pilvi ei käi.

Neiu nii lõbus, nii lahke ja noor
Ütles: „Oh unusta mind!“
Kurbuses laulis siis lindude koor:
„Tema on jätnud nüüd sind!“

Iial, ei iial ma unusta sind,
Unusta sina, kui saad:
Surmani sinule tuksub mu rind —
Teistel ei ole seal maad.

15. SAAREMAAL.

Ma vaatan paadist kiikriga,
Kui kaugelt paistab Saaremaa
∴ Ei paremat ole kuskil maal,
Kui suisel ajal Saaremaal. ∴

Sääl Saaremaal ei kasva muud
Kui kadakad ja männipuud.
∴ Ei paremat ole jne. ∴

Mu pruut on valge nagu tui,
Ma nägin teda mullu sui.
∴ Ei paremat ole jne. ∴

Tal mustad juuksed, valge kael
Ja kaela ümber sammetspael.
∴ Ei paremat ole jne ∴

Tal roosid õitsvad voodi ees
Ja ööbik laulab nende sees.
∴ Ei paremat ole jne. ∴

Ma rüüpan merest soolast vett
Ja räägin armsamale tõtt:
∴ Ei paremat ole jne ∴

Kui tahad mull' naiseks tulla sa,
Pead Saaremaale sõudema!
∴ Ei paremat ole jne. ∴

16. JÕUA JU KAUGELTA.

Jõua ju kaugelta
Maru laine laugelta

Paadikene rannale,
Las mind armsa rinnale.

Küs, kallis, kurdad sa?
Laine ehk sind laevaga
Mattis merre magama,
Surmas häält ja armu ka?

Oot' oot', mu tütreke!
Homme saab ehk peiuke
Meie randa rändama,
Soomest koju sõudema.

Küll ohkas neiu rind,
Vaikseks jäi ka vete pind,
Vood ja tuule hääledki —
Peig ei tulnud iialgi . . .

Rahva laulu ainetel J. Kunder.

17. KULDRANNAKE.

Kuldrannake,
Mil jõuab laev su kaldale!
Ju vara kalli koiduga
Su poole võtsin purjeta,
Silm siiski kallast veel ei näe
Siit üle kõrge laintemäe.

Kuldrannake,
Mil jõuab laev su kaldale!
Siin alles võõra ilma piir,
Ei läigi ranna siniviir
Sealt üle elumere vee,
Kus lõpeb minu laeva tee.

Kuldrannake,
Mil jõuab laev su kaldale!
Ma õhkan siin kui väsind lind,
Et vaikne elumere pind
Ja torm ei laeva lendes a'a, —
Nüüd hilja sinu randa saan!

Kuldrannake,
Mil jõuab laev su kaldale!
Ma õhtueha paiste käes
Sind juba nagu kaugelt näeks,
Oh siiski raske, vilets järg,
Sest tee on hirmus pikk ja märg.

A. Reinvald.

18. KUS ON KURVA KODU . . ?

Kus on, kus on kurva kodu,
Kus on halva aseke,
Lesenaise nutunurka
Vaeselapse varjupaik?

Seal, kus tuul on toa teinud,
Vesi palgid veeretand,
Sadu seinad sammeldanud,
Kaste magab katusel

Seal on, seal on kurva kodu,
Seal on halva aseke,
Lesenaise nutunurka,
Vaeselapse varjupaik.

Rahva laul

19. KODUKOTUS.

Mu meelen kuldne kodukotus,
Ma sagedast näen und veel sest,
Kos õndsa esä kallis katus
Mu varjas väikest latsekest

Mäest alla, müüda kopli veere
Ma pall'a jalu paterdi
Ning ringi üle Ridassaare
Kaits peokest täis lillesi.

Nii Piirikese mäele lätsi,
Kos külälitse kiiksive,
Kos Märt ja Maie, Aino Atsi
Mu kaugelt joba hõiksive.

Sääl pidu pillerkaari leime
Ja lohun laia kivi pääl
Võileiba, kamakäkki seime,
Mis ristiema jagas sääl.

Ja vahest ka veel ikke saime
Kui pajopill meil katik läits.
Või varba vastu kivi leime,
Või karmani seest katte väits.

Nüüd kadund, igavesse minnu
Ne armsa aja ammugi,
Me latse nagu essind linnu
Kik ilmalaanen laiali.

Ka lohk ja saar saand teisemasse
Ja mäge muutnu hoolsa käe —

Ning koplisse on kasvand kase —
Kuid mälestus ei meelest läe.

A. Rennit.

20. ÜKS KASK MEIL KASVAS ÕUES.

Üks kask meil kasvas õues,
Just maja ukse ees.
See oli lapsepõlves
Mu armas seltsimees.
Ta andis vilu, varju,
Ta mahl mind kosutas.
Ta kohin sagedasti
Mu südant rõõmustas.

Kui suureks sain siis pidin
Ma kasest lahkuma,
Ma tahtsin viimast korda
Ta all veel istuda:
Ta lehed kohisesid,
Kui laulaks salaja:
Jää, sõber isamaale,
Siit leiad rahu sa!

Nüüd olen kodust kaugel
Ja mõnda vaeva näind,
Ja mõni kallis lootus
On mulle tühja läind.
Ei kase kohin taha
Mu meelest kaduda,
Vaid kostab minul kõrva:
Siit leiad rahu sa!

Vilh. Mülleri j. K. E. Malm.

21. NAABRI MARI.

Kuule, kui naabri Mari laulab,
Nõnda, et ööbik teda kuulab :
Ei nii lõo lõõritse
Naabri Mari laulab.
Ega ööbik häälitse,
Naabri Mari laulab.

Mehed kõik jäävad mõnutsema,
Naised ei hakka sõnutsema ;
Kõik nad tahtvad kuulata,
Naabri Mari laulab,
Himu ühes hõisata,
Naabri Mari laulab,

Lõbusat naabri Marist neiut
Loodavad mõrsjaks mitu peiut,
Et saaks koju linnukse,
Kes nii kaunilt laulab.
Korjab hingest pinnukse,
Sest et ikka laulab.

K. A. Hermann.

22. VAIKSELT ANUVAD MU LAULUD. . .

Vaikselt anuvad mu laulud
Kalli kambrisse.
Mets ju magab, tule, kallim,
Minu rinnale.

Lehtki ladvas sonib armu,
Õnnes uinund lind,
Õnnes uinund lind.

Ära pelga musti varje,
Hellalt hoian sind,
Hellalt hoian sind.

Kuula ööbik laulab laanes,
Oo, kuis kõlab keel ;
Härdalt palub kullakeeles :
Kallim, ootan teel

Laulust tulvab kurbust, valu,
Kaamelt helgib kuu
Leelust helab aas ja salu,
Vaikselt anub suu,
Vaikselt anub suu.

Päästa valla hinge kütked,
Kallim, kuule mind,
Tõtta, tõtta sammul nõtkel,
Tule, ootan sind,
Tule, ootan sind,
Ma ootan sind.

II Valss-laule.

23. METS MÜHISEB. . .

Mets mühiseb ja kägu kukub raal,
Aas haljendab ja lilled õitsvad seal,
Mänd kiigutab siis oma võimsat pead,
On meeles tal kõik muistsed õnne a'ad.

Hirv ojal joob ja muretu ta meel,
Kas aimab ta, kui pikk ta elu veel?
Võib küti kuul ta leida iga tund,
Ja elu läind, kui oleks näinud und.

Ju mööda pea ka minu noorus, õnn.
Mis rõõmu veel mul elus oota on?
Mets mühama ja kägu kuk'ma jääb,
Kuid noorus meil kui unes mööda lä'eb.

24. UKS LAHTI TEE. . .

Uks lahti tee, ju kevad käes
Mu süda sulab nõidusväes.
Terve mu hing igatseb sind,
Kingi mull' kevad ja kingi end.

Uks lahti tee, ju kevad käes
Ja naerdes kõik mull' ütleb „ja“.

Mis ütled sa, mis ütled sa,
Mis ütled mulle sa?

Lauldes lendab lõok'se paar,
Hõiskab vastu pilvede kaar,
Ja ka õite pimestav loor
Kerkib kui nool päikese pool'.

Kõikjal hingab vabalt nüüd rind,
Päikese poole sirutab end.
Minu hinges pakitseb ka
Noorus, nüüd valmis ennast sea!

25. KOLM LILLE.

S. Lipu sõnad.

Noorusra'alt kolm lille noppisin,
Eluteed kui algasin,
Igaüks neist lahkelt naeratas,
Hädas troosti tõotas.

Tabas mind siis raskeim elutorm,
Tahtis murda saatus karm
Põuest võtsin sõbra lillekse . . .
Leidsin, et ju närtsind see.

Elu nüüd on tuimaks teinud mind,
Pettunud mu väsind rind,
Õitseb vaid üksainus lilleke —
See, mis kinkis emake.

26. EMAJÕE JUTUSTUS.

S. Lipu sõnad.

Emajõe pääl,
Kurb kaebehääl,
Nutab maailm,
Pisarais silm.
Mu noorusa'ast
Ja kallimast
Emajõe võimas kohin
Jutustab mull'!

Kui kaugele
Läinud kõik see. . .
Kevade hurm,
Noorus ja arm
Kui eluteel,
Näen sind kord veel,
Peas mul siis hõbejuuksed,
Vastu lä'en sull'!

27. SÜDA, SEE IHALDAB LAINEID.

Süda see ihaldab laineid,
Rind ihkab tormi ja merd —
Mõtted siis taltsad ja kained,
Mängimas ei tunne verd

Kui aga vaibund on maru,
Rinnas torm paisub — oi-oi!
Tumeneb mõistus ja aru,
Veri veab randa, ahoi!

Sadamas magusad! piigad,
Sadamas magus on öö.
Kui nende kaenlas sa veedad,
Raske on öelda adjöö.

Truud pole nad, aga värsked,
Härrasid sallida 'i või
Vaid merimehed kõik prisked,
Arm nendel kangem, ahoi!

28. HULGUSTE VALSS.

Lossides, krahvidel pulmad on hoos,
Kus mõrsjal on kroonitud pea,
Seal voolamas schampanja, viin ja schartöös,
Kuid südamed külmad kui jää

Siis meeleldi maanteel ma tantsin,
Kus metsade, tormide laul,
Seda marulist hulguste valssi, —
Tule minuga neiu, ho-hoi!

Tähtis on taevas ja kumamas kuu,
Kui kristallid säravad nad,
Kuid hulgust ei sugugi segamas see,
Kui mõrsjaga teed astuvad.

Siis ikka nüüd maanteel ma tantsin jne.

Ei hulguse armastus tooruseks läe,
Tal süda on puhas ja prii.
Ka tema võib armsamat kallistada
Ja õnne tal näidatagi.

Siis ikka nüüd maanteel ma tantsin jne.

Üksi rändan siin ilmas, kui põlat pajats,
Mul südames kurbuse joon.
Ma mõrsjaga olen kui ööbiku paar,
Hüüab elu meil: õnne teil toon!

Siis meeeldi maanteel ma tantsin jne.

Soome keelest R. Janno

29. ARMASTUS JA ROOSID.

Roosid, mis kord mulle saatsid,
Võtsid õnnes endale.
Suudeldes mull' silma vaatsid . . .
Siis veel noored olime . . .

Refr. : Roosid, roosid, õitseag teil üürike, —
Kirglik palav armastus on üürike

Meil armu kaunis kevad,
Möödud on ju ammu ta.
Kas, mu armsaim, sa ka elad
Nagu ma siin üksinda? . . .

30. KADUNUD MÕRSJA.

Mu hurmav neid, kas on sul unund juba,
See kaunis tund, kus esmalt nägin sind?
Su särav pilk seal mulle andis luba,
Et sulle tutvustada julgesin ma end

See kaunis valss vaid meie jaoks siis kostis,
Meil säras õnneuimast silm.
See kaunis valss meid õnnetaeva tõstis,
Ja meie päralt on kõik maailm.

Kui koidu eel sind õrnalt koju saatsin,
Sa lasksid kuumalt ennast suudelda,
Siis veel kord hellalt sulle silma vaatsin
Ja tundsin: kallim kõigist ilmas oled sa

Hulk aastaid sest on mööda läinud juba,
See valss on kõikjal jälgind mind,
Sind jälle leides ei ma küsi luba,
Kas kaasa võin ma võtta jääd'valt sind.

31. VILJANDI PAADIMEES.

Käe ulatab noor paadimees
Nii lahkelt neiule,
Kes aralt seisab tema ees,
Et sõita üle vee

Kui neiu paadis, algab sõit,
Täis õnne kõik maailm.
Ja neiu palgeil punab koit,
Ning rõõmust särab silm.

Refr. Ah silmad, need silmad,
Ei iial unune,
Need sinised silmad
Mult võitsid südame.

Ta kaela neiu langeb siis
Ja kingib suudluse,
Silm särab rõõmupisarais,
Arm tungib südame.

Hulk aastaid läind ja Viljandi
Järv ikka kohiseb.
Hall paadimees veel ikkagi
Neid silmi igatseb.

32. VALSI VÕLU.

Mu süda neil hetketel hardub,
Kui kuulen ma valsi viit.
Silm säravaks unelmaks tardub,
Ja mõtted on kaugel siit
Viibides helide meres,
Tunnen ma tuikamist veres,
Unustan koha ja unustan aja,
Õnneks nii vähe, nii vähe on vaja
Valsile hinges mul vastamas kaja,
Võlub mind tema viis.

O. Rootsi sõnad.

33. KADUNUD POEG.

Pimedal ööl tulen, emake, ma
Tormis ja tuules, su kadunud poeg.
Tahan sind näha, mu emake, veel,
Kuigi kõik hoiduvad nüüd minu eest.

Tee oli raske ja väsinud ma,
Tahaks su rinnal kord veel puhata.
Õrn on su käeke kui silitab pead,
Ütle mul troostivalt midagi head.

Hilja ma tulin, mu ümber on õõ,
Tormis ja tuules, su kadunud poeg.
Hurtsik on pime, ei kedagi siin, —
Kalmistul kaeblikult vihiseb hiil . . .

A. Valgma sõnad.

34. ÕNNEST OLEN RÕÕMUS . . .

(Helifilmist „Mustlaskaravan“)

Õnnest olen rõõmus!

See on laul, mis mulle ilmas kõik loovad.

Õnnest olen rõõmus!

See on sõnum, mis linnud mul toovad.

Ülal taevasina,

Sest et mind armastad sina.

Õnnest ma rõõmus, ah, kui rõõmus!

Seda laulu kõik maailm on täis.

35 LÕBUS ÕLLEPRUULIJA.

Ma lõbus õllepruulija,
hõissa, hõissa!

Ma pruulin õlut lauluga,
hõissa, hõissa!

Kui õlu vaadis vahutab,
hõissa, hõissa!

Siis tean, et varsti ta valmis saab,
Siis juua saab!
Siis juua saab!

Mind õlu alati kosutab,
Joon kõikide terviseks ma!

Joh. Pori sõnad.

36. KALLIS KODUMAA.

Kuis igatseb mu süda
Sind, kallis kodumaa!
Kus olen sündind, kasvand,
Seal ikka elaks ma!

Ja kuigi uhked metsad,
Mäed, orud võõral ra'al,
Kuid pole nad nii armsad,
Kui kallil kodumaal.

Sind kaunis neiu vaatleb
Ka pilgul kutsuval,
Kuid ei ta pilk mind võlu
Nii nagu kodumaal.

Kui saatus määrand nõnda,
Et võõrsil suren ma,
Siis võtke minu süda
Ja tooge koju ta.

Seal ööbikute hõisked,
Seal tuuled mahedad,
Seal armsad rahvalaulud
Mu kalmul kajavad.

S. Lipu sõnad.

37. MIKS KARDAD ARMASTUST.

Miks kardad armastust
Ja surmad igatsust?
Miks vaikib sinu suu?
Ma olen sulle truu.

Sa tõotust andsid mul
Tol kaunil koidikul:
Sind üksnes armastan
Ja jumaldan,
Kui saabub aeg —
Ma ootan kevadet,
Siis sulle ainult kuulun ma!

Nüüd pole enam nii,
Vaid kõik on teisiti,
Sa, kallim, kardad mind,
Kui kuumalt suudlen sind.

Miks kardad armastust
Ja surmad igatsust?
Nüüd ootan kevadet
Ja loodan, et
Mul tõotad siis,
Mis kauneim armuviis:
„Jah, sulle ainult kuulun ma!“

A. Valgma sõnad.

38 SIND JÄLLE OOTAN MA.

Rõõm rõkkav kord rinnas mul oli,
Kuis olla siis õnnelik ma!

Kuis veri mu südames tuikas,
Hea sõber mul olid ju sa!
Kuis käsikäes mäest alla-üles.
Me rõõmsalt siin jooksime kord,
Me kaks halja kevade süles . .
Kaunilt kajas me tunde akord!

Hurm rinda ja meeli meil täitis,
Ja säras veel õnnest su silm —
Õrn tuul meie südameid köitis,
Täis hellust näis kogu maailm.
Siis näis, et see hurm iial ei lahku,
Et jäädav on maapäälne õnn.
Siis näis, et see hurm iial ei jahtu,
Kaunis muinasjutt elu ta on!

Aeg möödus ja riivas nii mõnda,
Ja elu viis minu käest sind . . .
Nüüd jälle on kevadet tunda,
Ja sind jälle ootab mu rind,
Kui unund me õnn sul veel pole
Kui kajab veel tunde akord, —
Siis mäele veel hõiskama tule,
Käsikäes, nagu varemalt kord.

S. Lipu sõnad.

39. CHIRIBIRIBIN.

Kui mu kullake mind suudleb,
Meelest ununeb siis kõik muu
Ei me näe, kus lehte vahelt
Ülalt taevast piilub kuu.
Kui vaid kuu me järel piilub,

Võib ta rahu valvata,
Saadab kelmilt hõbekiiri,
Suudlust soovitab jätkata: —

Ma seda tean, mis mõtleb ta
Ja seda tean, mis mõtleb ta,
Jah, tean, jah, tean.

Chiribiribin see näoke siin,
Nii magus see ja naeratlev,
Chiribiribin see suuke siin.
See võlub mind, nii vallatlev
Chiribiribin, see näoke siin,
Ja juuks õrn on võlund mind
Chiribiribin, chiribiribin,
Chiribiribin on võlund mind.

Ah, kui mamma saab sest teada,
Et su juurde tulin ma,
Ei ma kirjeldada suuda,
Kuidas ta küll pahandab.
Aga möödud noorusaega
Tall' kui meelde tuletan,
Küll siis mööda lä'eb ta viha,
Andeksandvalt ta naeratab.

M. Uuli sõnad.

40. KUI MA ALLES NOOR VEEL OLIN . . .

Kui ma alles noor veel olin,
Unistasin ma:
Küll võib elu kena olla

Noore naisega ;
Jaa, jaa, jaa, jaa unistasin ma
Küll võib elu kena olla
Noore naisega :

Aasta paar ma olen juba
Olnud naisemees,
Aga minu kuuel pole
Ühtki nõöpi ees
Jaa, jaa, jaa, jaa, olnud naisemees jne.

Naine on mul noor ja ilus,
Laulab, mängib ka.
Kõik on kadedad ja kurjad,
Et ta võtnud ma
Jaa, jaa, jaa, jaa, laulab mängib ka jne.

Naine tahab lakk-kingi,
Läheb peole ta,
Aga ma pean koju jääma
Sokke nõeluma
Jaa, jaa, jaa, jaa, läheb peole ta jne.

Toit, mis naine laual' kannab,
On kõik soolane,
Musu, mis ta mulle annab,
On nii vesine :
Jaa, jaa, jaa, jaa, on kõik soolane jne.

Armsad sõbrad, võtke kuulda
Minu eluloost :
Naist küll võtta pole nali,
Ta on kurjast soost.
Jaa, jaa, jaa, jaa, minu eluloost jne.

41. KAKS PISARAT.

Kalm üksi seal seisab puude all,
Ei keegi käi seal haua peal;
Truu sõber päeval, ööl
Vaid kähar mänd on tal,
Kuid kaunid lilled eal
Ei närtsi seal.

Kui kesköö tund on ju ligidal,
Noort neidu näeb siis puude all.
Suur hardumus ta näos,
Hulk, värsked lilli peos.
Ta vaikselt sammub nii
Siis kalmuni.

Seal kalmule laskub põlvili,
Ja sinna jääb nii koiduni,
Siis lilled vahetab,
Kord vaikselt naeratab,
Kaks rasket pisarat
Veel ohverdab.

Ka taevasinas kaks tähte on,
Kes ikka koos, neil kestev õnn,
Nad õilsalt säravad
Kui need kaks pisarat.
Mu kallid sõber siin,
Misjaoks see kurbus, lein,
Küll jälle näeme kord,
Kesk tähemerd.

S. Lipu sõnad.

42. MUL VALUTAB SÜDA. . .

Mul valutab süda ja valutab maks,
Oh, kuidas ma kallimat näha nüüd saaks.
Ta elab säääl teisel pool järvede vee.
Ja sügav ja kauge ta juurde on tee.

Ma ehitaks paadi ja sõuaksin siis —
Ta juurde, nii kui on ühe peigmehe viis,
Kuid puuduvad lauad ja puudub ka saag,
Kuis nendeta ikka ma ehita' saan.

Kui oleks mul tiivad, siis lendaksin ma,
Ja peagi ta juures oleksin ma
Ent puuduvad tiivad ja lind pole ma,
Seepärast ta juurde ma lennata ei saa!

Kui oleksin kala, siis ujuksin ma,
Ja peagi teisel pool kallast oleks ma!
Kuid pole ma purik, ei ole ma kiisk,
Sest elus mul langenud teistsugu liisk.

Nii istun ma üksi ja muret täis rind.
Oh kallim, mil näha saaks jälle ma sind?
Ei iial mu meelest sa kallim ei läe —
Ehk võib olla, et sind enam ei näe.

43. NEAPOLI ÖÖD.

Kui loojus päikene, tuld helkis meri,
Tuul ehapunal puid heljutas
Aas leinas kurvalt, et päike suri,
Ja meri uneles, siis ranna embuses.

Kesk õitsvad lilli, ma leidsin sinu,
Kesk õitsvad lilli, sind suudlesin.
Kesk õitsvad lilli — me soontes veri,
Ja armastusest hünni laulis suu!

Kas armastuses meil laulis meri?
Kas armastuses tuul jutustas!
Kas kuulud mulle — sa lõõmav veri?
Kas süda sul on mulle tuksumas?

Kas jään ma ikka su aardeks, kalliks?
Kas on su süda ehk petnud mind:
Või sosistasid mul mälestuseks
Sääl merekaldal: Vaid armastan ma sind

Lööb kell ju kolm, ja süda valus.
Kus viibid sa, mu kallis arm?
Su väike suuke, mis ei väsi iial
Suudlusi kinkimast mul miljoneid!

44. ROOSIAIAS.

Roosiaias kõnnib nägus neid,
Võlub austajate südameid.
Tema ümber roosid ilusad,
Okkad torkavad, kui puudutad.

Neiuke, miks kõnnid üksinda?
Kardad sa, et võiksin salaja
Murda vast ehk kõige kaunima
Roosi mis võib leida aia peal?

Mälestuseks neiult roosi sain,
Teda unustada ma ei või,

Roosiaeda veel kord küllasta,
Võtan kaasaks roosi kaunima.

Tekst John Pori,

45. VIINI VERI.

Õie öö, üle öö
Võlub kevade aasadele.
Talv nüüd kaob linnu laul
Teatab, kuulutab nüüd kevade!
Haljas aas õitega
Viini ümbrust nüüd kaunistab ta
Kevad, õhk, õite lõhn
Täidab ümbruse õilmitseva.

Ja siis pühapäeval kõik. kõik ruttavad läevad
Noored ja vanad, köitnud neid kevad.
Viini metsad täis on siis lõbusat nalja.
Linnast nüüd välja, kevad kutsub kõik.

Praaterisse siis armsama viib sääl Frants,
Kus kõik nemad koos, kellel meeldib tants,
Lõbus muusika, kõikidel tuju hoos,
Kõidab südameid Viini valss!

Mäed ja oruteed neid kõikjal ootvad eel
End tunneb vabana igaüks kevadel,
Valged õunapuud õitesse upuvad
Hurmavat õite lõhna kannab kõikjal tuul.

Laulavad rõõmsasti väikesed neiukesed;
Kaotand südameid, paljud kes neid näeb
Doonau kaldal võluv viini laul.

Kõiki valdab nii rõõmsasti
Päev kiirelt kaob.

O, kaunis Viin, sul tervist viin,
Sa Doonau linn, linn ilusaim
O, Viini laul, ei meelest kao iial ta!
Kus neiud nii kenad, kus taevas nii sinav,
Kus kõlamas laulud mis tulvil on tuld,
Kus võluvad valsid, kus valtserit tantsib igaüks
Ainus kaunis linn Viin vaid meeldida võib sul'

J. Straussi valss

46. LAHKUMINE.

Ju laias laanes
Laul vaikinud,
Ja hõiskamas
Ei kuule ööbikut.
Oh kaunis võlu,
Miks jätsid mind?
Nüüd kurba valu,
Täis on mu rind.

Mu armsaim sõber,
Pean jätma sind
On kustund kõik,
Mis äsja hurmas mind!
Nii ruttu möödus
Arm üürike,
On sulgend saatus
Mu õnne tee.

Nüüd kurval meelel
Läen teele ma,
Mind piinab öö,
Ja siin ma üksinda.
Kuid süda-rahul :
Täis lootust rind,
Et hele tähena
Sa juhid mind.

47. MUSTAD SILMAD.

Mustad su silmad ja valge su rind,
Kadund mu rahu, näen unes vaid sind.
Mustad su silmad ja kähär su pea.
Suudlus su huulilt, küll maitseb see hea !

Silmad ilusad, mustad säravad,
Silmad leekivad, silmad iharad
Te mulle meeldite, kuis mind veetlete,
Kui teid kaua näen, siis ma hulluks läen !

Viibin ma kodus, või viibin ma tööl,
Valust su silmis mu süda siis keeb.
Nendes on võlu kui näeksin ma und,
Silmis sul tuli, mis keema a'ab verd !

Silmad ilusad, mustad säravad jne.

Mustad su silmad ja valge su rind,
Kadund mu rahu, pea meeles sa mind
Silmad, ah silmad ! Kaks tähte täis tuld,
Nendes on pärlid, mis kallim kui kuld !

Silmad ilusad, mustad säravad jne.

III Laule tango-rütmis.

48. VIHMASADU.

Vihmasadu

Kui kostab akna kaudu,
Siis teadma pead —
Sull' soovin kõike head!

Päike paistab —
Ja kui see akent paitab,
Siis usu mind,
Et kuumalt suudlen sind.

Õhtul siis, kui kuu peab taevast tõusma,
Ise tulen sult ma tasu nõudma.

Vihmasadu,
Kui kostab akna kaudu —
See õelgu sull',
Et armas oled mull'! —

49. KUI ÕRNALT LÄBI ÖÖ KÕLAB NOTTURNO

Kui õrnalt läbi öö
Kõlab tango Notturmo,
Oma unelmais viibin
Sinu juures siis ma. . .

Mu südant köidab vaid
Kaunis tango Noturno,
Sest see räägib nüüd mulle
Et mind armastad sa.

Mu saatus oled sa,
Õnne su juures leidsin,
Kauneid tunde ma veetsin
Suveööl sinuga. . .

Kui õrnalt läbi öö
Kõlab tango Notturmo,
Oma unelmas viibin,
Sinu juures siis ma! . .

50. MÄNGIB OREL TASAST VIISI. . .

Mängib orel tasast viisi
Kabelis kuuvalgel öösel
Meelitab meid sinna sõudma,
Kust kuulda on hääl.

Sääl on saar ja palju roose.
Kabelis sääl mängib orel.
Jalutada suveöösel
Nii armas on sääl.

Kui ka närtsivad kord roosid,
Vaikib orel, meel on kurb —
Siiski sind veel saarel ootan ma,
Sääl kus paistab armsalt kuu.

Kuuldes vaikselt koorilaulu
Kabelis kuuvalgel öösel —

Laulab koor: „Oh, anna andeks!“ —
Siis meelest kaob muu.

51. MUSTLANE.

Mustlaseks ma olen sündinud,
Koduta nii ringi rännanud.
Millest looduslapsel hoolida,
Kui vaid vabana võib olla ta!

Küsitaks, miks ümber hulgud nii?
Seda ma ei tea isegi.
Rändav lind võib kosta sellele,
Taeva täht võib anda vastuse!

Lilled ei koo riidet omale,
Viljasaagist lind ei muretse.
Seda hooldab isa taevane,
Kes ka toitu annab minule!

Võõras õnn on valus vaadata,
Kui see oma alles leidmata.
Oma süü, et laia ilma sees,
Alati ma viibin rännates!

Taevas pilvine ja vihma sajab,
Torm nii metsik, oksti raputab
Lähem jälle välja rändama,
Ots'ma kodu, mis jääb leidmata!

Soome keelest J. Kangilaski.

52. AHOI!

(Helifilmist „La Paloma“).

Ahoi, üle sinimere jääb kajama,
Ahoi, väike neiu, mil saan su juurde ma?
Mu hing jälle välja merele kutsub mind.
Mu arm, ainult sinust unelen iga tund,

Kui mere põhjas kord magan surmaund,
Siis valge tuvi kodumaal üles otsib sind.
Armsad sõbrad, ikka meremees prii,
Ja kui ei ainustki sadamat leidu,
Mis võtaks vastu meid.

Armsad sõbrad, ikka meremees truu,
Siis ilma lõpuni meeles meil seisab
Ainuke armas neid.

53. HEI — MUSTLANE MÄNGI!

Täna ei saa uinuda,
Sest rahu kaotand ma.
Tahaksin vaid tantsida
Ainult sinuga.

Kurvalt laulan üksinda,
Mul südames on piin.
Lohutuseks ainult mul on
Muusika ja viin!

Hei — mustlane, tule
Ja mängi mul sa,
Ehk leian siis unustust,
Mis kaotan'd ma.

Hei — mustlane, tule,
Mu valu sa tead,
Su viiul see kaebab nii,
Et nutma pean!

Mängi mulle, veel ükskord,
Neist suudlusist.
Mängi mulle veel ükskord
Armuvaledest!

Hei — mustlane, tule
Ja mängi mull' sa
Ehk leian siis unustust,
Mis kaotan'd ma!

54. MU SÜDA IHKAB . . .

(Helifilmist: „Moskva-Schanghai.“)

S. Lipu sõnad.

Mu süda ihkab vaid sinu armu,
Su juures viibin oma unelmais ma . . .
Kui keegi teine sind võtnud minult,
Ei siiski suuda sind unusta!

Kui oled sa läinud kaugel' minust
Siis saatjaks mul pilt su'st päeval, öösel . . .

Mu süda ihkab vaid sinu armu,
Su juures viibin oma unelmais ma!

55. OH, KAUNIS NEID.

S. Lipu sõnad.

Oh, kaunis neid, sind palun, tule
Ju täna enne keskööd siia veel,
Ma tahan palju öelda sulle,
Sel' tunnil arg mu meel.

Ei ma sellest hetkest
Silma und,
Kui naeratasid sa mulle
Sest a'ast on hurma
Täis mu rind
Ja näha ihkan sind!

56. INDIANI ARMUHÜÜD.

(Helifilmist „Rose-Marie“.)

Õhtul laulan sull':
Uu-uu-uu-uu-uu-uu:
Kaugelt vastu mull':
Uu-uu-uu-uu-uu-uu!
Ja siis tean ma,
Et su süda kuulub mulle nüüd,
Kui aga vaikid, siis tunnen üksi end ja
[kurvaks jään.

Vaiksel tähisööl kõlab sulle mu viis,
Ja kui kaugelt mägedelt vastad mul siis —

Lootus mull' jääb,
Et saabub kord päev,
Mil mu omaks saad
Ja mu juurde jääd.

57. NII NÄGUS, KUI SA.

(Helifilmist „Peeter“.)

Nii nägus, kui sa,
Nii magus, kui sa
Ei ole teine, ei kolmas, ei neljas
Nii ilus kui sa.

Vaid vaade su poolt,
Vaid sõna su poolt
Ja hinge mured,
Nii väiksed, kui suured
On kadund sealt.

Ei juhus ole see küll,
Vaid enam see veel.
Nii määrand saatus näib mull'
Ja enam veel.

Nii nägus, kui sa
Nii magus, kui sa
Ei ole teine, ei kolmas, ei neljas
Nii ilus, kui sa.

58. MA SEISAN SAJUS.

(Helifilmist „Uutele randadele“.)

Ma seisan sajus
Ja ootan vaid sind,
Vaid sind!

Kõik varjul majus,
Kuid ootan siin sind,
Ikka veel sind!

Lööb kirikutorni kell,
Osut rutates käib.
Hing on kurbusest hell,
Mind sa unustan'd näib . . .

Nii ma seisan sajus,
Ja ootan vaid sind,
Vaid sind . . .

59. SÜDA.

Hulk õrnu naisi ilmas elab,
Hulk armsaid nimesid tean ma,
Kuid on vaid ainus, kes mind võlub,
Keda unustada ei saa —
Nii veetlev ta!

Kui kõige vähem oskad karta,
Siin arm sind vallutanud ju,
Sul muutub kauniks iga õhtu,
Korraga sa'i tunne end,
Kui laulab rind:

„Süda, ei rahu iialgi sa leia,
Süda, kord elus õnne mulle tõid,
Süda, kui hea, et oskad armastada nii!“

60. ÕHTUKELLAD.

See kellahääl
Sel õhtu a'al —
Ta kõla hell,
Kui armund meel.

Mu armsam seal
On akna all
Ja minu peal,
Pilk viibib tal.

Kui kevad saabub meile
Aasta pärast jälle,
Kuldsõrmuse
Siis panen sõrme talle ma.

Siis kellahääl
On kaunim veel
Ja kõlab ta mu mõrsjale.

61. KURB ON . . .

Kurb on —
Ma tahaks unustada
Need kallid hetked,
Mil nägin sind.

Kurb on
Miks pean veel kannatama,
Ja milleks elan,
Kui pole sind ?

Sa läksid teisega,
Ei iial enam tule.
Ei näe ma sind,
Su häält ei enam kuule.

Kurb on —
Miks pean nii kannatama,
Miks ma veel elan,
Kui pole sind ?

62. MIKS ARMASTAN NEID KAHTE MUSTA SILMA ?

Miks armastan neid kahte musta silma,
Miks armastan nii kuumalt, palavalt ?
Nad viivad mind unelmate ilma,
Ja neisse vaatan nii kiinduvalt.

Kõik, mis on õilis, ilus siin maailmas,
Mis kinkinud meile Looja and,
See peitub neis kahes mustas silmas,
Mu südame nad on vallutand . .

Miks armastan neid kahte musta silma
Miks armastan nii kuumalt, palavalt ?
Võiks läbi ma käia terve ilma,
Ei leia siiski neist kaunimaid.

Miks armastan neid kahte musta silma,
Miks avavad õnne väravad?
Oo, kui ma veel ainult teaksin seda,
Et tõesti mulle nad säravad. . .

Arn. Siirak.

63. KUUVALGEIL ÖIL.

O. Rootsi sõnad.

Kuuvalgeil öil, kui kiirgavad tähed,
Ja hämar valgus katab maju uinuvaid, —
Kuuvalgeil öil, mu süda, siis lähed,
Et otsida oma õnnemaid.

Mu mõtted rändavad unede tiivul.
Ma öösse sosistan soove tuhandeid
Ja tunnen, et sellel vaikselt viivul,
Ma sinu leian, mu unelmate neid!

Kuuvalgeil öil ma sedagi märkan,
Et vahel kaduda võib mure raske sund,
Kui saabub koit, siis tõe ma ärkan,
Et õnnest vaid olen näinud und.

Kui tõuseb päev, näen, et ilmas ei leidu
Neid maid, kus öösel mind kannud unetiib:
Ei leia ma unelmate neidu, —
Ka selle rõõmu mult saabuv hommik viib!

64. HÄÄD ÖÖD, MUSTLANE.

Hääd ööd! — mu armsam,
Veel kord mind suudle,
Me peame lahkuma,
Sest saabunud on öö.

Hääd ööd — mu armsam,
Võibolla homme
Sa mõne teisele
Ehk kingid südame!

Gittarrid õrnalt mängivad,
Need helid hinge tungivad.
Võibolla iialgi
Ei enam kohtu me. . .

Hääd ööd — mu armsam,
Su mustlasveri
Ei suuda iialgi
Truu olla ühele! —

65. TANGORITA.

Mul nimeks on La bella Tangorita,
Ja minu kodu on „Santa-Fees“!
Mind nähes hüüdvad kõik — ah Tangorita
Vaid sulle tuksub mul süda sees!

Mul tulipalav pilk ja paenduv kuju,
Need ergutavad meelt ja seiklustuju.
Oh, metsik, pruun ja sale Tangorita —
La Tangorita — seal „Santa-Fees“!

Ma suudlen samal moel, kui Tangorita,
Kui ainult süda, mul kaasa lööb
Ma võin ka samal moel, — kui Tangorita
Öö sõbraks olla, — kui veri keeb.

Ma võin sull' täna suud nii hellalt anda,
Ja homme vast ei taha sind ma tunda.
Jah, igas naises peitub Tangorita,
Kui armutuli t'as loitma lööb!

66. KUI NUTAB VIIUL.

Kuulen, kuis nutab
Nüüd viiul kaeblikku viit —
Mõte unelmate kaugusse rutab,
Sest ei leia lohutust siit.

Päevad on läinud
Ja ainult pettumust toond;
Harva õnne olen elus näinud
Ja tihti murekarikast joond.

Viiul nüüd nutab,
Ja nutab süda mu sees
Kiirelt ajaratas edasi ruttab, —
Ei tea, mis meid ootamas ees.
Süda on väsind
Ja tasa, tasa ta lööb;
Olen endalt tuhat korda küsind:
Mil saabub koit, mis peletab öö?

IV Foks-, polka- ja marsslaule.

67. TIKI-TIK, TIKI-TAK.

Foks-trott.

Tema: Kallim, kas mäletad, et lubasid anda
Mull' esimese musu sellel ööl?
Kaunimad tunded ilul täitsid mu rinda,
Kui ootes vaatsin tähti taeva teel.
Ootsin sind asjata sel ööl, kuni hommik
Vaid pettumuse rinda mulle tõi.
Tead ju, et valmistad mull' valu, mu lemmik,
Et unustada iial sind ei või!

Refr.: Neiuke, kallike, kuula kuis süda mul lööb:
Tiki-tik, tiki-tak.
Neiuke, kallike, sinugi veri ju keeb:
Tiki-tik, tiki-tak.
Neiuke, kallike, kuula kuis süda mul lööb:
Tiki-tik, tiki-tak.
Neiuke, kallike, samuti sinul ta teeb:
Tiki-tik, tiki-tak

Temake: Kannatust olema sul peab, minu armas,
Sest maitsta seda õnne kardan veel.
Oota, sest videvik on tulema kärmas,
Ja tähed hiilgvad jälle taeva teel.

Mehi usaldada pole nii lihtne,
Sest pettus tihti valmis neil me jaoks
Veenduma pean ma, et su tunne on ehtne,
Et õnn meie elust iialgi ei kaoks.

68. JÄÄ JUMALAGA.

Aegl. fok.

On möödunud ilusad ajad,
Möödunud noorus ja armastus,
Seal kaugel, kaugel läänes,
Kus mu kodu ja sünnimaa.

Mul meelestub väikene maja,
Minu kodu, mu sünnipaik,
Seal kasvatas mind armas ema,
Nõnda ilus seal oli kõik.

Ma lahkusin jäädavalt sinust,
Nüüd võõrsil pean rändama ma
Saatus karm, ei hooli nüüd minust.
Vaid piinab mind lõpmata.

Jää jumalaga, ei enam näe iial ma sind.
Jää jumalaga, vaid kaugel näen Sinust und.

John Pori sõnad.

69. LAS LÕHKEB ILMARUUM,

Polka.

Lugu lööb orkester,
Valjult paugub trumm.

Refr. Tramtararampää,
Las lõhkeb ilmaruum!

Peiu kaenlas noorik,
Veri soontes kuum,

Refr. :

Taat viib eide tants'ma.
Kerge on ta samm.

Refr. :

Keda jätab külmaks
Polka võimas samm.

Refr. :

S. Lipu sõnad

70. HA-TSCHA-TSCHA.

Foks. (Helifilmist „Mustlaskaravan“).

Nüüd sinu kord on laulda ha-tscha-tscha!
Sest iga paar nüüd hüüab ha-tscha-tscha!
Ja kui printsess ja mustlasplika
On selle kütkes nüüd,
Et elu rõõmus meil on ikka,
Meid veenab vaid see hüüd.

Seal passi sügav hääl teeb umpapah!
Neil vastu tants'jad hüüdvad ha-tscha-tscha!
Sa sesse armud, kui kord kuuled
Ja siis kaasa laulvad sinu huuled
Rõõmu hoos
Nüüd ha-tscha-tscha! — koos.

Sull' nägus neiu, hüüan ha-tscha-tscha!
Sa vastad kelmikalt mul ha-tscha-tscha!
See laul on öelnud mulle seda,
Et armastan sind ma.
Ja näen, et mulle lööb su süda
Siis tule minuga!

Mu kaenlas tantsid hoogsalt umpapah!
Ja hõiskad mulle rõõmsalt ha-tscha-tscha!
See laul on kaotand meis kõik mured,
Nii et kaasa laulvad meie huuled
Rõõmu hoos.
Nüüd ha-tscha-tscha — koos.

71. VIIN, LAUL JA ARMASTUS.

Aegl. foks. (Helifilmist „Mustlaskaravan“).

Viin, laul ja armuim
On elus magusaim
See selge sul vaid siis,
Kui tabab sind noor armastus.

Kui kostab kaunis viis,
Kui rinnas vabadus,
Kui suudleb sind õrn suu
Ja lausub ju:
Kas oled mulle truu?

Kui nii, siis tõstkem klaas
Ja laulgem ühes koos:
Hea viin ja kaunim neid,
Kõlav laul kaua kõitku meid!

Nii et kui saabub tund
Kui kustub armuind,
Siis kaunis unelm jääb,
Mis troosti toob.

72. MEREMEHE ELU LÕBUS.

Foks.

Meremehe elu lõbus,
Merele sa rõõmsalt läed,
Kui sa reelingutel rahvast
Kalu söötmas aina näed.

Ühes käes on viskipudel
Kiiker läigib teises käes,
Nagu peegel kolu hiilgab, —
See me kapten, tubli mees.

Meie kokk, see vana orik,
Täis tal õgitud on vats,
Mannakreemine ta molu,
Ja kakaone ahtri-ots.

Valgeid kajakate pilvi
Laeva kohal lendmas näed,
Kirju võõbaga end katta,
Puhtaks pestud laeva laed.

Kui sa kaugelt koju jõuad,
Ootab üllatus sind ees:
Lapsi vahepeal on toonud
Naisel' helde jõulumees.

73. VANAEMA VOKIRATAS.

Foks.

Siis kui aovalgus kaob ja päev raueb,
Valge tuhk katab kaminas söed;
Uni kõigil on varjamas laugeid —
Vanaema vaid ketrab kesk ööd.

Ja mulle tema vokiratta vaikne vurin
Kaugest nooruspõlvest kujutlusi koob;
Õnne, mille mult viinud aeg kuri,
Hetkeks jälle ta tagasi toob!

74. ROSE-MARIE.

(Helifilmist: „Rose-Marie“ *)

Oo, Rose-Marie, sa väike,
Mu ööde särav päike.
Miks kohtasin sind, kaunis kuninganna —
Ei ööd nüüd enam rahu mulle anna!

Oo, Rose-Marie, ei keegi
Või kustuta mu südames
Seal ärgranud ja kõrgeks paisun'd leeki,
Mis süütasid sa Rose Marie!

75. VÄHENÕUDLIK PEIGMEES.

Foks.

Ma otsin sellist naist,
Kel oleks ühte, teist,

*) Häälda: Roosmarii.

Sest abielus kapital .
On kõlblik igal a'al.

Mu süda ikka ihkab laulda,
Ja tantsida mu sees,
Kui leiaks hüva naise,
Siis ma oleks tehtud mees.

Ei nõua temalt ma,
Et ingel oleks ta
Vaid pattu ärgu tehku ta, —
Hää olgu minuga.

S. Lipu sõnad.

76. LAULAN SINULE.

Aegl. foks.

Ma nüüd tahan laulda sul'
Kui võrd armas oled mul —
Seda laulu täis ilm,
Sellest räägib me silm —
Ainult sina armas mul!

Neiut, kaunimat kui sa,
Ei küll suuda leida ma.
Sinust unelesin öid,
Kuni õnne mul' tõid,
Uue elumõtte löid.
Minu hinges on armastus ja igatsus — soov
Sinuga olla koos!

Ükski teine võluv neid,
Suuda lahuta nüüd meid!

Õnnest rõõmus mü meel,
Seda kordan sul' veel:
Ühte jääme eluteel!

A. Valgma sõnad.

77 MUSTLASE ARM.

Lõbus foks.

Noor neiu oli ilus,
Tall' meeldis mustlane,
Kes lauluga ta võlus,
Neid armus temasse.

Refr.: Ah, holla, holla, holla
See simbli hääl nii sala
Võib ära võita südame.
Ah, ilus oli see!

Kord ööl torm väljas lõhkus,
Ja hulus merel, maal,
Neid poisi kaisust lahkus,
Siis alles koidu a'al.

Refr.:

Kui jõudis ta säält koju,
Ju päike punetas,
Sääl ema viha tuju
Ta välja kihutas

Refr.:

Läks sinna neiu, vaene,
Kus mustlane ta peig,

Kuid selle kaisus teine
Ju oli nägus neid.

Refr :

S. Lipu sõnad.

78. ELU MEREL

Polka.

Puhub rõõmus tuul minu paadi
Üle laia elumere ;
Öösel kuule laulan serenaadi,
Päeval päikesele ütlen tere.

Elu mulle räägib vaid armust,
Sõuan lauldes rannalt randa,
Ei ma iial tunne tuulte karmust,
Maile maalt lasen end kanda.

Taevas täis on päikse naeru,
Lõbusaks teeb see mu sõidu.
Vahel haaran ise kätte aeru,
Tahan tormiga sõuda võidu.

Lendan lainte harjal kui kajak,
Kõrvus kostab tuulte vihin,
Päeval päike, öösel kuu on majak,
Elumerel nii leian sihi

O. Rootsi sõnad.

SISUKÕRD:

Nr.		Lhk.
<i>I Moodsaid rahvalaule:</i>		
1.	Lapsepõlve kodu	3
2.	Armastan	4
3.	Hele täht	5
4.	Aeg kaob kiirelt	6
5.	Ema süda	6
6.	Õöbiku surm	7
7.	Kui kallist kodust läksin	8
8.	Tähekene	9
9.	Lehtedes kahin	9
10.	Tule ääres	10
11.	Emajõe lainetel	11
12.	Sügisel	11
13.	Siidilipp	12
14.	Neiu nii lõbus	13
15.	Saaremaal	14
16.	Jõua ju kaugelta	14
17.	Kuldrannake	15
18.	Kus on kurva kodu?	16
19.	Kodukotus	17
20.	Üks kask meil kasvas õues	18
21.	Naabri Mari	19
22.	Vaikselt anuvad mu laulud	19

II Valss-laule.

23.	Mets mühiseb	21
24.	Uks lahti tee	21
25.	Kolm lille	22

26.	Emajõe jutustus	23
27.	Süda see ihkab laineid	23
28.	Hulguste valss	24
29.	Armastus ja roosid	25
30.	Kadunud mõrsja	25
31.	Viljandi paadimees	26
32.	Valsi võlu	27
33.	Kadunud poeg	27
34.	Õnnest olen rõõmus	28
35.	Lõbus õllepruulija	28
36.	Kallis kodumaa	29
37.	Miks kardad armastust	30
38.	Sind jälle ootan ma	30
39.	Chiribiribin	31
40.	Kui ma alles noor veel olin	32
41.	Kaks pisarat	34
42.	Mul valutab süda	35
43.	Neapoli ööd	35
44.	Roosiaias	36
45.	Viini veri	37
46.	Lahkumine	38
47.	Mustad silmad	39

III Laule tango-rütmis :

48.	Vihmasadu	40
49.	Kui õrnalt kõlab tango Notturmo	40
50.	Mängib orel tasast viisi	41
51.	Mustlane	42
52.	Ahoi!	43
53.	Hei — mustlane, mängi!	43
54.	Mu süda ihkab	44

55.	Oh, kaunis neid	45
56.	Indiani armuhüüd	45
57.	Nii nägus, kui sa	46
58.	Ma seisan sajus	47
59.	Süda	47
60.	Õhtukellad	48
61.	Kurb on	48
62.	Miks armastan neid kahte musta silma?	49
63.	Kuuvalgeil õil	50
64.	Hääd ööd, mustlane	51
65.	Tangorita	51
66.	Kui nutab viiul	52

IV Foks-trott, polka ja marsš laule.

67.	Tiki-tik, tiki-tak (Foks)	53
68.	Jää jumalaga (Aegl. foks)	54
69.	Las' lõhkeb ilmaruum (Polka)	54
70.	Ha-tscha-tscha (Foks)	55
71.	Viin, laul ja armastus (Aegl. Foks)	56
72.	Meremehe elu lõbus (Foks)	54
73.	Vanaema vokitatas (Foks)	
74.	Rose-Marie (Foks)	
75.	Vähendudlik peigmees (Foks)	
76.	Laulan sinule (Aegl. Foks)	
77.	Mustlase arm (Foks)	
78.	Elumerel (Polka)	

Õpperaamatuid,

teaduslikke, ilukirjandust,
(romaane) jne. pea igas
keeles saadaval

„A A D E' s t“

FORTUUNA PASSAAS NR. 44.

Ostetakse ka tarvi-
tatud raamatuid.

Parimaid muusikariistu ostate soodsalt

Tartu, Raekoja 4

ED. UUDEL

P. S. Lemmiklaulud № 1—4 saadaval.

Hind 35 senti.